

" החורף של אביה "

מחזה קצר מאת: גיא באומהקר

המקום:

תחנת דלק סגורה ליד משאבת אוויר במושב
מרוחק.

אביה – 32, מתעלמת אולימפית בקפיצה לגובה. גובה,
נאה. מהעיר הגדולה. ויש לה פציעה בברך.

נרי – 29, סולל את דרכו כמאלף כלבים. סטלן, חסר
טאקט על גבול הספקטרום, וגר אצל ההורים.

משאבת לחץ אוויר בתחנת דלק סגורה. אביה, בחורה גבוה נאה. לבושה בשמלה חגיגית קצרה ונעלי עקב. הולכת צולעת. על ברך ימין יש חבישה. אביה מגלגלת צמיג רכב מפונצ'ר. היא נעמדת תשושה מול משאבת האוויר ששבקה חיים. היא מנסה להדליק את המשאבה.

אביה: נו כבר! למה זה לא עובד נו!

אחרי כמה ניסיונות לא מוצלחים.

אביה: סליחה, יש פה מישהו? הלוי? מישהו? עזרה?!

מוציאה את הטלפון ופותחת הודעה קולית. נשמע חתונה ברקע.

נעמי: **(הודעה קולית)** אביה! את לא מאמינה איזה בלאגן כאן. " השמלה החדשה שלי החדשה שלי ". מחכות לך נשמה.

אביה: נו... סליחה! מישהו?!

נשמע אופנוע ספורט חונה. נכנס נרי. הוא לבוש בפיג'מת איורי קומיקס, קסדה ורצועה בידו. ומעיל אופנוענים.

אביה: סליחה. אתה עובד כאן?

נרי: אהה?

אביה: אתה עובד כאן?

נרי: איפה? פה?

אביה: בתחנת דלק?

נרי: כאילו בילו?

אביה: כן בתחנת דלק?

נרי: לא.

- אביה: אין עובדים בתחנת דלק הזאת?
- נרי: הילו נסגר ב21 בדרך כלל.
- אביה: מה זה השטויות האלה נסגר ב21? מי סוגר ב21 פאקינג תחנת דלק.
- נרי: זה מושב.
- אביה: אין חוק של 24/7 בחור הזה? פאקינג מושבים...
- נרי: היי אל תלכלכי על מושבים.
- אביה: אהה?
- נרי: סתם סתם צוחק. לעזור לך? כי נראה לי שהסתבכת.
- אביה: אתה מכאן?
- נרי: מניר משה? כן.
- אביה: אז בטח אתה מכיר את העובדים כאן? תקפיץ לפה איזה מישהו שיעזור להפעיל את המשאבה.
- נרי: מה?
- אביה: תתקשר לאיזה חבר שלך שעובד כאן.
- נרי: להקפיץ מישהו בשבילך?
- אביה: במושב כולם מכירים את כולם בדרך כלל, לא?
- נרי: כן... ולא.
- אביה: אוקי אז יש לך למי לפנות אם אני כאן בבעיה?
- נרי: אני מבין, אבל אני לא קשור לאנשים שעובדים כאן.
- אביה: אבל אמרת שאתה מכאן.

נרי: אני באמת מכאן.

אביה: אהה אז אין לך כאן חברים.. אוקיי... סבבה בסדר.. מסתדרת.

נרי: (פאזזה) דרך מוזרה לכעוס על מישהו שלא קשור.

אביה: אמרת משהו?

נרי: כלום סתם פשוט אני גם מחכה כאן.

אביה מנסה בכוחות עצמה לסדר להפוך את הגלגל.

אביה: טוב זה ייקח לי זמן, אם אתה מחכה בתור.

נרי: המשאבה לא עובדת.

אביה: מזאת אומרת המשאבה לא עובדת?

נרי: שבקה חיים.

אביה: מתי?

נרי: כבר חמש שנים זה עומד ככה.

אביה: שיט שיט שיט!

נרי: את צריכה עזרה?

אביה: לא

נרי: את בטוחה?

אביה: בטוחה בטוחה.

נרי: אוקיי.

נרי מתחיל לשרוק.

אביה: סליחה?

נרי: ....

אביה: אתה הרגע שרקת?

נרי: כן.

אביה: למה שרקת?

נרי: למה שרקתי?

אביה: למי שרקת?

נרי: ...לכלבה שלי.

אביה: הכלבה שלך?

נרי: כן.

אביה: ומי זאת הכלבה שלך?

נרי: ווינטר. היא לא כל כך הכלבה שלי. אבל לה שרקתי.

אביה: אוקיי..

נרי: (נפל לו האסימון) אהה.. שיט. לא לא לא לא! אל תחשבי

ששרקתי לך חס וחלילה, אני ממש לא כזה. אני גם בעד המי טו.

אביה: פשוט אני לא רואה כאן לא את הכלבה שלך, ולא אף אחד אחר

חוץ ממני.

נרי: יש לי הסבר.

אביה: נו, בוא נשמע את ההסבר.

נרי: אני איבדתי את הכלבה שלי כאן לפני ארבעה ימים.

אביה: אוקי.

נרי: היא ברחה לי.

אביה: ברחה לך?

נרי: ומאז שהיא ברחה אני כל לילה מגיע לכאן כדי לבדוק, אולי היא תחזור.

אביה: איך קוראים לכלבה שלך?

נרי: ווינטר.

אביה: ווינטר...

נרי: ראית אותה אולי? רועה אוסטרלית מעורבת, יש לה פיגור.

אביה: לא.

נרי: ווינטר! (שורק) ווינטר!. בואי! איפה את ווינטר?

אביה: מה קרה לה שהיא ברחה?

נרי: היא פחדנית. את בטוחה שאת לא צריכה עזרה?

אביה: כן אני בסדר.

נרי: תראי אני לא יכול להתעלם מזה שאני רואה מישהי עם שמלה.

מנסה למלא אוויר בגלגל לבד בלילה.

אביה: אז תתעלם מהשמלה, בדרך כלל אני בבגדי אימון.

נרי: אני גם לא יכול להתעלם מהפציעה שלך.

אביה: מה?

נרי: הברך שלך חבושה.

אביה: אהה, זה סתם קרה לפני שבועיים.

נרי: אני פשוט רוצה להבין, כי מן הסתם, ברור שיש לך פנצ'ר. למה

הבאת את הגלגל לכאן, במקום להביא את כל המכונית לכאן?

אביה: יש לי פעמיים פנצ'ר.

נרי: פעמיים פנצ'ר? כלומר שני צמיגים שלך מפונצ'רים?

- אביה: בדיוק זה. אז אני לא יכולה להביא את הרכב לכאן. ובמקום אני צריכה לסחוב את הצמיגים לכאן.
- נרי: איזה מזל נאחס. סתם שתדעי למלות אוויר בגלגל מפונצ'ר לא יעזור לבעיה. צריך להחליף אותו.
- אביה: תודה שאתה משפר לי את המצב רוח.
- נרי: נסעת בכוונה על דוקרנים או משהו?
- אביה: נסעתי בפאקינג שביל עפר. למה לעזאזל הייתי צריכה להסתמך על ווייז, למה? ולמה מיקומים של חתונות תמיד בחורי תחת יאאללה. לא מבינה את הטרנד הדפוק הזה לעשות חתונה במושב.
- נרי: כנראה שזוגות רוצים לברוח מהטרנד של העיר הגדולה.
- אביה: אי אפשר לברוח.
- נרי: מאיפה את?
- אביה: הרצליה.
- נרי: מי ישמע באת לי בפוזה של ניו יורק.
- אביה: סליחה?
- נרי: צוחק, כולה לה הרצליה. יש לך גלגל חלופי?
- אביה: מה?
- נרי: גלגל חלופי?
- אביה: אין לי.
- נרי: איפה שמת את הרכב?
- אביה: שם, רואה?
- נרי: המאזדה הכחולה?

אביה: כן.

נרי: פשש.. דגם 20 20.

אביה: לא שלי. של אחותי הגדולה.

נרי: "שלי שלך שלך שלי". זה מה שאומרים לאחים. אז תראי מה אני אעשה. אני אחזיר את הגלגל למכונת שלך ואז אני אקפוץ.. (פאזה) וואי. לא נכון!

אביה: מה?

נרי: די. לא. רגע! אני זוכר.

אביה: זוכר מה?

נרי: אולימפיאדת קיץ, ריו דה ז'נרו. 2016. קפיצה לגובה.

אביה: כן כן.

נרי: סיימת מקום שני.

אביה: נכון.

נרי: רגע אל תגידי. יש לך שם מיוחד.

אביה: אביה.

נרי: רזנדור!

אביה: כן זאת אני.

נרי: פאק את מדהימה!

אביה: לא כל כך אבל תודה.

נרי: לא את מדהימה! אני לא אשכח כמה מסטול הייתי כשראיתי את השידורים לאולימפיאדה. ועוד קפיצה לגובהה. לא שזה ג'ודו או משהו.

- אביה: קפיצה לגובה זה באמת ספורט אנדר רייטד.
- נרי: ועוד שעקפת את האנטישמית שלא לחצה לך יד.
- אביה: את מתכוון לטורקית?
- נרי: היא לא הייתה מצרית?
- אביה: לא.
- נרי: אותו הדבר. פאק אני מרגיש שאני עומד ליד סמל.
- אביה: סמל?
- נרי: סמל אנושי! ציוני! גאווה! פאקינג מקום שני! כבוד.
- אביה: די נו אני לא באמת סמל.
- נרי: לקח לי זמן להבין למה את כל כך גבוהה.
- אביה: לא הבנתי.
- נרי: את גבוה בגלל הספורט שלך.
- אביה: זה לא הספורט עשה אותי גבוהה, זה פשוט נולדתי ככה.
- נרי: אבל יש מחקרים שאומרים שאם ילד בשלב מוקדם בחיים שלו מתחיל לשחק כדורסל. אז באופן טבעי הוא יגבה.
- אביה: אז גדלתי לזה אתה אומר?
- נרי: לא שיש לי בעיה. פשוט אני מרגיש חוסר ביטחון ליד אנשים גבוהים מידי.
- אביה: חוסר ביטחון?
- נרי: כן. אבל אם הם גבוהים ומפורסמים, אז אין לי בעיה של חוסר ביטחון. כי תמיד אני מחמיא להם ואז הם נכנסים לחוסר ביטחון מההתלהבות שלי.

- אביה: אני לא כזאת מפורסמת. מקום שני זה לא הישג בכלל.
- נרי: מקום שני זה הישג אחושילינג – מה יש לך.
- אביה: כי אני לא מבינה אנשים שחושבים שלהגיע להיות מקום שני זה כבוד.
- נרי: בשבילי זה כבוד.
- אביה: בטח. מה זה כבוד?
- נרי: תחשבי על זה. מכל ה - 130 מדינות. את הגעת למקום שני.
- אביה: אז כבוד הוא לי כשראית את התחרות מסטול.
- נרי: לא הייתי מסטול. הייתי מסטול אחושילינג.
- אביה: ממש מעודד אתה.
- נרי: לי מותר להתמסטר. את זאת שצריכה להיות סאחית ולייצג אותי.
- אביה: אפשר שלא לדבר על זה.
- נרי: רגע. אוטוטו יש את האולימפיאדה החורף ביפן. את משתתפת?
- אביה: כמו שאתה רואה (מצביעה על החבישה) אני לא יכולה.
- נרי: זה כולה חבישה. זה שום דבר. זה יעבור.
- אביה: זה די חמור.
- נרי: שום דבר לא חמור.
- אביה: אתה רוצה שאני אתמודד שוב?
- נרי: "אם קוץ דוקר אותך בתוך הנעל. תמשיך לדרוך עליו עד שתעקוץ אותי". משפט שהמפקד שלי הבן זונה אמר לי. אבל אני מיישם אותו.
- אביה: אני ממש שמחה שהדימוי לפציעה שלי זה קוץ.

- נרי: בקטנה.
- אביה: ולמה הכלבה שלך ברחה לך?
- נרי: ווינטר? היא הייתה באמת קוץ.
- אביה: קוץ?
- נרי: בתחת.
- אביה: אהה... מה אתה עושה בחיים?
- נרי: נרי. זה השם שלי.
- אביה: נעים מאוד. אז מה אתה עושה בחיים נרי חוץ מלגור כאן?
- נרי: אני פנסיון. ובדרך להיות מאלף כלבים.
- אביה: היית בעוקץ?
- נרי: כן.
- אביה: יפה.
- נרי: (פאזה) אני שמעתי שפיטה בתגובה שלך.
- אביה: אני פשוט לא מבינה איך מאלף כלבים יכול לאבד כלבה.
- נרי: כלבה עם פיגור אני מבקש.
- אביה: עדיין זאת כלבה.
- נרי: כי את לא יודעת מה זה לגדל כלבה עם פוסט טראומה.
- אביה: לכלבה שלך יש פוסט טראומה?
- נרי: אני הבאתי אותה במצב ממש רע. מצאתי אותה בחאן יונס.
- אביה: היית במלחמה האחרונה?

נרי: מילואים. היא מאוד פוחדת מבני אדם, היא מאוד פוחדת מכלבים אחרים, היא מאוד פוחדת מרעש, ומקשים משום מה. אפילו מהצל של עצמה היא פוחדת. בכל מקום שהבאתי אותה היא נתקפה בהקאות והייתה משתינה על עצמה. ווינטר! ווינטר!

אביה: (פאזה) יש לך אולי משהו לעשן.

נרי: יש לי ירוק?

אביה: אתה מלך אם יש לך רפואי.

נרי מגלגל ג'וינט.

נרי: משרת אם כבר, כי אני נותן לך ירוק. סימן שאת המלכה. רגע... אני לא יכול לדרדר אותך לסמים.

אביה: מה?

נרי: את הולכת להתמודד באולימפיאדה.

אביה: פסלתי את עצמי כבר. עכשיו תדליק לי ג'וינט... בבקשה.

נרי: (מדליק ג'וינט ומעביר לאביה) איך הנחת שיש לי ירוק?

אביה: אתה ממושב.

נרי: רואים עלי את זה אהה.

אביה: אז אתה גר פה לבד?

נרי: לא כל כך לבד.

אביה: מה זה אומר?

נרי: יש לי מין דירה צמודה בבית של ההורים.

אביה: אז אתה גר עם ההורים. בן כמה אתה?

נרי: 29. ואת?

אביה: 32.

נרי: בדרך לחתונה של מי את?

אביה: חברה של אחותי הגדולה.

נרי: מה המשפחה חושבים על הפציעה שלך?

אביה: לא אכפת לי מה הם חושבים על הפציעה.

נרי: הפציעה שלך היא דד אנד?

אביה: דד אנד?

נרי: סוף הדרך שלך בקריירה?

אביה: אולי.

נרי: חבל.

אביה: מה חבל מה?! כל העולם אומר לי: "את צריכה לתחרות שוב".

אף אחד לא יודע כמה לחץ זה שכל העיניים עלי.

נרי: כל העיניים עליך? כולה קפיצה לגובה.

אביה: כן כולה קפיצה לגובה. לקום כל יום בחמש בבוקר, לדפוק שבע

אימונים ביום, לאכול רק אוכל תוכים, ולסיים את היום בעשר

בלילה. ממש כולה קפיצה לגובה. בוא נדבר על זה שהסכום שאני

מקבלת - שווה לתחת. אז אני נעזרת בהורים כדי להתפרנס. ובגלל

שאני נעזרת בהם, הציפייה שלהם ממני פי שמונה יותר גבוהה.

בזמן שאחותי הגדולה נשואה פלוס ילד קטן. גרה לה בפרבר

סאחי בעיר. ותמיד נראית לי מאושרת.

נרי: אני יכול להבין אותך.

אביה: אתה לא מבין שום דבר. ותגיד לי. מה לך לחקור אותי ככה? אתה

מבין משהו בזה.

- נרי: הלוואי. אני בן יחיד.
- אביה: המשפחה שלך יושבת לך על הוריד?
- נרי: הם מפחדים לשבת לי על הוריד.
- אביה: מפחדים?
- נרי: כי הם יודעים מה עברתי.
- אביה: מה עברת?
- נרי: חרא של שירות צבאי. לא יושן כמו שצריך, לא קם כמו שצריך. מתחיל את היום שלי בצהריים, ואין לי חשבונות לשלם בכלל. הלוואי והיה לי חצי מהמשמעת של ספורטאים. זה למה אני מאמן כלבים. וגם את זה אני עושה לא טוב.
- אביה: למה היא ברחת לך?
- נרי: ווינטר? האמת.. שנתתי לה לברוח.
- אביה: למה?
- נרי: נשבר לי ממנה האמת. שיט... עשיתי טעות איומה. בטח היא קופאת מקור איפשהו.
- אביה: נתת לה לברוח בחור הזה. תגיד אתה דפוק?
- נרי: אז מה לעשות איתה? יש לך עצה חכמה לתת לי?
- אביה: תמסור אותה.
- נרי: למי?
- אביה: למי שרוצה להיות איתה.
- נרי: זה לא עובד ככה היום. אף אחד לא פועל מהלב שמדובר בכלב.
- אביה: לא פועל מהלב. כלב זה לב אחד גדול, על מה אתה מדבר?

- נרי: לכלב יש לב, אבל כלב זה לא בנאדם. אם אני אחד שכל החיים שלו גדל עם כלבים. והיא לא מסתדרת איתי. אז הבעיה בה.
- אביה: אתה רוצה להגיד שאין אנשים שרוצים לקחת אותה?
- נרי: המשפחה שתיקח אותה כי הם "פעלו מהלב", הם ימסרו אותה אחרי יומיים לצער בעלי חיים ושם זה נגמר בהזרקה.
- אביה: איך אתה יכול לדעת את זה?
- נרי: כי אף אחד לא רוצה לקבל כלבה עם פוסט טראומה ובעיות נפשיות, במיוחד שהיא כבר לא גורה. בדרך כלל אנשים קונים כלבים. או שהם מאמצים אותם מגיל מאוד קטן.
- אביה: זה כל החלק אבל. בלהתמודד איתה.
- נרי: את יודעת כמה עולה כלב? זה לא פחות בלהשקיע בבנאדם, רק שהוא נשאר כלב.
- אביה: נשמע כאילו ויתרת עליה.
- נרי: עובדה אני פה עדיין מחפש אותה. ווינטר!
- אביה: אתה תוכל להקפיץ אותי?
- נרי: לאן לחתונה?
- אביה: כן.
- נרי: בטח. רק אני אחכה פה קצת לבדוק שהיא אולי תגיע.
- אביה: בסדר, אני כבר לא ממהרת.
- נרי: אבל אני לא אקפיץ אותך עם האופנוע.
- אביה: למה לא?

נרי: א – כי עישנתי. ב – כי אין לי קסדה ספייר לתת לך. ג – נגיד שאם אני אקפיץ אותך על האופנוע. את תקבלי שפעת מרוב הקור.

נרי שם את המעיל אופנוע שלו ומלביש את אביה.

אביה: תודה. אתה חמוד באמת.

נרי: שונא שקוראים לי חמוד.

אביה: מה?

נרי: תגידי פשוט תודה. לא חמוד.

אביה: (צוחקת) מה הבעיה בחמוד?

נרי: להגיד חמוד לאנשים זה להקטין אותם. איזה חמוד הוא. אני לא כלבלב. לא אומרים לבנאדם מול הפנים שהוא חמוד.

אביה: אז מה אתה רוצה שאני אגיד?

נרי: איזה גבר הוא.

אביה: איזה גבר אתה. לא רק גבר אתה מלך.

נרי: משרת.

אביה: (צוחקת) שרוט אתה.

נרי: העיקר שגרמתי לך לצחוק.

אביה: איך היה לך במילואים?

פאזה.

נרי: ....

אביה: אני יכולה להגיד לך משהו? אבל זה רק לך.

נרי: כן בטח.

אביה: זייפתי את הפציעה שלי. כלומר זאת באמת פציעה. אבל עשיתי אותה יותר חמורה ממה שהיא... תכלס הייתי יכולה להתחרות בחורף ביפן.

נרי: למה זייפת לעצמך את הפציעה?

אביה: אולי כי נמאס לי שמסתכלים עלי תמיד בציפייה שאני זאת שמייצגת אותם. **(פאוזה)** אתה יודע, כשאתה מרגיש שמסתכלים על כל צעד שלך באלף עיניים. זה מפתח חרדות. במיוחד שזה לא משמעותי כל כך הספורט שלי... אין לי זוגיות בגיל 32, והשעון הביולוגי שלי צועק הצילו. מצד שני. אני רוצה להגיע למקום ראשון לפני שאני מקדימה את השעון הביולוגי שלי. כמה נשים יכולות להמשיך קריירה ספורטיבית אחרי לידה. זה או את או הילד. והכי מוזר שאתמול עשיתי את החלטה הזאת, להוציא את עצמי מהתחרות.

נרי לוקח מותח את הצינור של משאבת האוויר.

אביה: מה אתה עושה?

נרי: בשבילי תמיד תהיי מקום ראשון.

אביה: מה?! אני לא קופצת את זה. שכח מזה!

נרי: את כן! ברגע שאת עושה את זה, את מגיעה למקום ראשון ואז תרגישי משוחררת לעשות מה שבא לך בחיים. העיקר שרק בנאדם אחד יסתכל על זה וזה יהיה אני. הסטלן המושבניק חסר המשמעות שבי. קדימה.

נרי שם מתוך הפלאפון רעש רקע של קהל מריע.

אביה: אני עדיין פצועה.

נרי: יאללה נו שמענו אותך.

אביה: טוב נו. אתה יכול יותר גבוה.

נרי: באמת?

אביה: חסר לך שאתה מזיז אותנו.

נרי: אני לא זז מהמקום. מבטיח.

נרי מותח את הצינור גבוהה יותר. אביה קופצת מעליו.

נרי: " אביה רזנדור עשתה את זה. היא הגיעה למקום ראשון באולימפיאדת החורף במושב ניר משה. " כל עוד בלבב. "

אביה: יאווא!!

נרי: יש לך מה להגיד על הזכייה?

אביה: אני רוצה להודות לאדם הזר והחמוד.

נרי: חמוד?

אביה: הגבר. שעזר לי כל הזמן הזה. והקשיב לי.

נרי: ואני רוצה להגיד. שאני הולך להביא את המכונית לכאן. כדי שתספיקי לחתונה. כולם מחכים רק לך.

נרי הולך.

אביה: רגע המעיל שלך.

נרי: אף אחד לא יעצור אותי. אני גר במושב.

נרי עולה על האופנוע ונוסע. אביה מתיישבת לבדה.

נשמע רעש מפחיד.

אביה: מי שם!?

שומעים נביחה.

סוף.